

242. De werkelijkheid van alles wat eeuwig is

De inhoud van deze preek is gebaseerd op het Evangelie van de Waarheid (Codex I, Boek 3 pag. 17,20,27 en 30) en uit het Evangelie van Thomas (Codex II, Boek 2, logion 76, 50 en 82) uit de Nag Hammadi Geschriften

2 oktober 2011

Lieve mensen

Deze keer een korte toelichting op het thema van deze zondag:

De werkelijkheid van alles wat eeuwig is.

Alles wat eeuwig is gaat nooit verloren, het blijft altijd bestaan.
Het wordt door niets aangetast of verandert. Het is eeuwig.

Uit het Eeuwige is alles voortgekomen, ook de Heilige Drie-eenheid.

En nu lezen we in het Evangelie van de Waarheid: *“Het Al was op zoek naar Hem uit wie het is voortgekomen”*. Gevolgd door: *“Het Al woonde in Hem”*.

Wat wil dit zeggen?

Volgens mij is het 't transcendent dat zichzelf wil leren kennen. God die zichzelf wil leren kennen.
“Hij die alle denken te boven gaat”.

In dit Evangelie wordt ingegaan op de onwetendheid m.b.t. God. *“Die onwetendheid bracht angst en vrees teweeg en dat verdichtte zich tot mist, zodat niemand kon zien”*.

Toen die onwetendheid deze vorm had aangenomen, kwam Jezus op de wereld.

Eerder, toen de dwaling als gevolg van onwetendheid groot was, kwam Mozes om diezelfde onwetendheid te verdrijven.

De onwetendheid is opnieuw groot in onze wereld. opnieuw is er behoefte aan inzicht m.b.t. dat wat eeuwig is en van onschatbare waarde, dat wat werkelijk is.

Om er achter te komen wat die werkelijkheid is, is het nodig om jezelf terug te trekken in je eigen bron. Daarom staat er in het Evangelie van de Waarheid: *“Gelukkig de mens die zal terugkeren en ontwaakt”*. Want die mens vindt de essentie van het leven, en leeft uiteindelijk vanuit de universele liefdesstroom.

In het Evangelie van Thomas benadrukt Jezus het belang hiervan, als hij spreekt over de koopman die alle waar verkocht om die ene parel te kunnen kopen.

Die parel is verborgen in het transcendent. De eeuwige bron van alle creativiteit en rust.

Dat is de werkelijkheid van alles wat eeuwig is.

Theo Mensink

241. Vernieuwing van het hart

De inhoud van deze preek is gebaseerd op het Evangelie van Filippus (Codex II, Boek 3 strofe 115, 116) uit de Nag Hammadi Geschriften en op het evangelie van Matheus 9: 2-8

25 september 2011

Lieve mensen

Bij vernieuwing van het hart denken we tegenwoordig eerder aan een harttransplantatie dan aan spirituele vernieuwing.

Het is mijn indruk dat, als we voldoende spiritueel vernieuwen dan is transplantatie niet nodig. Want als gevolg van aandacht voor het spirituele blijven we als mens in balans en belasten we ons zelf niet bovenmatig zodat een transplantatie niet nodig is.

Filippus ontvouwt in de eerste lezing hoe hij tegen de gewenste vernieuwing van het hart aankijkt. Hij bouwt het simpel op, door te stellen:
“De landbouw in de wereld behoeft vier krachten voor een goede oogst: water, aarde, wind en licht”.
Gods landbouw kent ook vier krachten voor een goede oogst:
Geloof, hoop, liefde en kennis (gnosis). Gnosis is innerlijk weten.

Filippus maakt de volgende vergelijking:

Wij zijn geworteld in ons **Geloof**.

Hoop is voor de mens als water voor de planten.

Liefde is het groeimiddel voor de mens, zoals de wind voor de planten.

Kennis (gnosis) heeft de mens nodig om te rijpen, zoals het licht voor de planten.

En dan voegt hij er een vijfde element aan toe: genade.

Genade is als het zaaigoed van een landsman; dat wortel schiet, gebaseerd op geloof en de mens stimuleert ook om te reiken tot in de hoogste hemel.

Hij legt verder uit dat de mens volkomen kan worden zoals Jezus volkomen was.

Volkomen worden betekent volmaaktheid bereiken en dat is de centrale boodschap die Jezus indertijd voor ons verspreid heeft en voorgeleefd. Die boodschap is ondergesneeuwd door regels en voorschriften op te stellen in ruil voor het gaan naar de eigen binnenkamer.

Volmaaktheid bereiken kan door op de juiste wijze gebruik te maken van de in ons aanwezige mogelijkheden. Als je die verborgen mogelijkheden (potenties) benut, dan voegt God er Genade aan toe om volmaaktheid compleet te maken.

Iemand die dat niveau bereikt drukt voortdurend zijn goddelijkheid uit ten gunste van allen.

Op die manier ontstaat er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

In het evangelie van Matheus gaat het verhaal over een lamme die door zijn geloof hersteld wordt van zijn verlamming.

Jezus vergeeft hem zijn zonden. Hij schenkt hem niet alleen vergeving, hij gaat verder en herstelt wat niet goed functioneerde in zijn lichaam.

Vorige week heb ik aangereikt dat het tijdens de absolutie niet om vergeving gaat, maar dat in werkelijkheid oplossing plaats vindt. De ontstane verstoring wordt opgelost.

Dat wat als gevolg van verkeert denken, spreken of handelen niet goed meer functioneert, wordt op energetisch niveau volledig hersteld door het absolveren, het verkrijgen van absolutie.

Toch zegt Jezus tegen de lamme: *“uw zonden zijn u vergeven”*. Dit betekent dat deze lamme in het verleden iets gedaan heeft dat verkeerd was.

Dat verkeerde heeft hem verlamming bezorgd.

Nu hij door geloof tot inzicht is gekomen is herstel zinvol voor hem. En wat doet God, door tussenkomst van Jezus, God herstelt op energetisch niveau de verlamming en zorgt voor heelheid.

Toen de menigte dit zag verheerlijkten zij God die zulk een macht gegeven had aan mensen.

God had die macht aan Jezus gegeven, omdat Jezus één was geworden met de Vader, met God.

Dit maakt duidelijk waar een volmaakt mens toe in staat is.

Uit liefde voor de medemens zorgde Jezus voor volledig herstel van de lamme. Het hart van de lamme was op basis van zijn geloof vernieuwd.

Theo Mensink

240. Goede Werken

De inhoud van deze preek is gebaseerd op het Evangelie van de Waarheid (codex I, Boek 3 pag. 33) en op het evangelie volgens Maria Magdalena (Berlijnse Codex I, pag.7,8,9) uit de Nag Hammadi Geschriften.

18 september 2011

Lieve mensen,

Het thema is goede werken en het eerste wat we horen uit het evangelie van de Waarheid is, spreek over waarheid en kennis met hen die haar zoeken.

Deze twee vormen kennelijk de basis voor het doen van goede werken. Zonder kennis kun je de plank mislaan.

Om niet mis te slaan is het nodig echt te weten wat waar is. Bovendien moet je innerlijk wakker zijn en over wijsheid beschikken om het juiste te doen.

Als je al deze zaken bij elkaar veegt, is het duidelijk dat innerlijk weten centraal staat bij dit thema. En innerlijk weten groeit door innerlijke ontwikkeling.

Sprekend over Waarheid, Kennis en Wijsheid wordt er in het evangelie van de Waarheid plotseling een sprong gemaakt naar het doen van de Wil van de Vader, onder de toevoeging dat wij van God afstammen.

Het doen van de Wil van de Vader is de hoogst mogelijke graad van het doen van goede werken, omdat die werken op liefde gebaseerd zijn en op zuiver handelen.

In de 2^e lezing wordt ingegaan op het doen van niet-goede-werken.

Dit wordt zonde genoemd. En het eerste wat we horen van de kant van Jezus is: zonde bestaat niet. Verkeerd handelen wel, maar zonde niet. Verkeerd handelen, spreken of denken zijn activiteiten die niet in overeenstemming zijn met de goddelijke wetten. Dat is verkeerd, maar daarom zijn het nog geen zonden.

Dit zit anders in elkaar, omdat het verkeerd is voert het tot inzicht dat het anders moet. We kunnen er van leren.

Verkeerde handelingen zetten in je lichamen de boel op zijn kop.

Je lichamen bestaan namelijk uit energiestromen die in samenhang volgens bepaalde patronen functioneren. Verkeerde gedachten, woorden en handelingen verstoren die patronen in de mens en zijn omgeving.

Die energetische verstoringen moeten weer hersteld worden om goed te kunnen functioneren. Die moeten worden opgelost, geabsolveerd.

Dit absolveren gebeurt in de mis tijdens de absolutie.

In die absolutie wordt ten onrechte gesproken over vergeving. In de herziening van de liturgie waar we mee bezig zijn wordt dit naar verwachting rechtgezet. De ene mens kan de andere vergeven, God gaat een stap verder.

God lost de verstoringen op en leidt de energiestromen weer in goede banen.

Als die energiestromen weer hersteld zijn kunnen we weer juist handelen en goede werken doen.

Om vervolgens duidelijk te maken wat werkelijk goede werken zijn, is Jezus geïncarneerd.

In het evangelie van Maria Magdalena wordt dit als volgt gezegd.

“Daarom is het goede in jullie midden gekomen, naar het wezen van iedere natuur, om deze weer in zijn wortel te herstellen”.

Die wortel zit in onze binnenkamer. Maria Magdalena zegt heel duidelijk.

“De Zoon des Mensen verblijft in jullie binnenste. Volg hem!”.

Zoek daar en je zult hem vinden. En nu jullie dit weten, voegt ze er aan toe:

“Ga zo heen en verkondig het evangelie van het Koninkrijk”

Ze gaat nog een stap verder. Ze zegt: laat iedereen vrij bij het zoekproces om het Koninkrijk binnen te gaan.

Het fundament voor goede werken zit dus in ons.

Het is goed om je leven op dit fundament op te bouwen, dan volgen de goede werken van zelf.

Theo Mensink

239. Zelfovergave

De inhoud van deze preek is gebaseerd op het Evangelie van de Waarheid (codex I, Boek 3 pag. 21-22) en op de tweede Verhandeling van de Grote Seth (Codex VII, Boek 2, pag. 62) uit de Nag Hammadi Geschriften.

11 september 2011

Lieve mensen

In het leven van elk mens komt er een moment voor waarin hij zich afvraagt waarom hij bestaat.

Gevolgd door: waarom ben ik hier en wat is de bedoeling van het leven.

Die vragen blijven zich aandienen totdat het inzicht ontstaat dat alles in het leven een doel heeft, ook het leven zelf.

Het daarop volgende inzicht is, dat er een centrale leiding bestaat en dat die leiding God genoemd wordt.

Dan ontstaat het verlangen te weten waarom God alles zo gemaakt heeft en hoe alles met elkaar samenhangt.

Bij het doorgronden van het geheel speelt de basisvraag: Wie is God?

We hebben geleerd dat God de mens geschapen heeft naar Zijn beeld en gelijkenis.

Dit betekent dat we God kunnen leren kennen door de mens te leren kennen. En dat brengt de onderzoeker bij hemzelf, met de vraag wie ben ik.

Voor het bereiken van het antwoord op deze vraag hebben we tijd nodig. Tijd voor innerlijke ontwikkeling, want daar is het antwoord te vinden.

Als we tenslotte na veel innerlijke ontwikkeling ons zelf helemaal kennen, dan kennen we ook God.

De zoekende mens komt daarbij tot het inzicht dat God veel meer weet en is dan hij zelf.

Met dit inzicht begint het proces van zelfovergave.

De mens ziet op een bepaald moment in, op basis van groeiende wijsheid, dat het verstandig is om zichzelf over te geven aan iets dat veel groter en wijzer is dan hij zelf.

Uiteindelijk geeft de mens zijn wil over aan de Wil van God en daarmee realiseert hij God in zichzelf.

Het kleine zelf maakt baan voor het grote Zelf. De menselijke natuur vloeit samen met de goddelijke natuur.

En hier raken we kern van het christendom.

Jezus heeft namelijk als mens ook zijn wil overgegeven aan Gods Wil en daarbij de boodschap

verspreid dat wij dit allemaal kunnen. Na zijn overgave trad zijn goddelijkheid op de voorgrond.

Door die overgave kon Hij gerust stellen: *Ik en de Vader zijn één.*

Dat het hierom gaat in het christendom is verloren gegaan rond het jaar 300 na Christus. Toen is besloten om de zogenaamde Apocriefe Geschriften uit te sluiten van de Bijbel. Met de vondst in Nag Hammadi in 1945 is dat aspect weer verlevendigd en kunnen we het weer centraal stellen. Het gaat om het ontsluiten van het innerlijk weten dat leidt tot complete overgave en het bereiken van volmaaktheid.

Op grond van het complete innerlijke inzicht deed Jezus alles wat de Vader in hem aanreikte.

Door dit volledig te doorzien, beseffen we de essentie van Zelfovergave en ook het belang ervan voor ons zelf en de hele mensheid.

Nu dit duidelijk is, zijn ook de woorden van de 2^e lezing duidelijk.

“Onderricht elkaar in wijsheid, niet alleen door naar het Woord te luisteren, maar ook door metterdaad naar dit woord te handelen (.....).

Ik voeg daaraan toe, door op meditatieve wijze aan te schakelen aan de eigen goddelijke bron en op die manier alle Kennis en Waarheid te ontdekken. Want.....

Wie leeft in harmonie, vriendschap en broederlijke liefde – naar zijn aard, en niet onder dwang,- compleet, en niet ten dele, zo iemand is waarlijk de Wil van de Vader.

Hij is de universele en volmaakte Liefde.

Theo Mensink

238. Onderscheidingsvermogen

De inhoud van deze preek is gebaseerd op het Geheime Boek van Jacobus (codex I, Boek 2 pag. 12) en op het Evangelie van Thomas (Codex II, Boek 2, logion 57) uit de Nag Hammadi Geschriften.

4 september 2011

Lieve mensen

We zijn allemaal in staat met behulp van ons geweten goed en kwaad van elkaar te scheiden. Als het er om gaat te bepalen wat goed of minder goed is voor ons zelf wordt het moeilijker. Om dit te kunnen doen hebben we kennis van het leven nodig. We hebben inzicht nodig met betrekking tot het doel van het leven. Als we het doel van het leven kennen, is het gemakkelijker om onderscheid te maken in wat we wel en niet moeten doen.

Ons evolutieniveau is bepalend voor wat we kunnen bevatten met betrekking tot kennis van het leven. Hoe ruimer het bewustzijn, hoe groter het inzicht.

Als ons bewustzijn ver genoeg gestegen is, komt de kennis van het leven innerlijk omhoog.

Dit betekent dat door te werken aan je eigen bewustzijnsontwikkeling je tegelijkertijd een groter inzicht krijgt in het leven. Je onderscheidt diepere lagen van je eigen bestaan, met als gevolg dat je anders oordeelt en anders handelt. Bewerk daarom je eigen innerlijke akkertje, zodat het zaad dat daar ontkiemt maximaal vrucht draagt. Het gevolg is dat je intuïtief weet wat te doen en wat te laten.

We zijn er als mens aan gewend geraakt dat we kunnen denken en voelen. Daarmee benaderen we het leven.

Wat we over het hoofd zien is dat er binnen ons "iets" is dat ook werkzaam is.

Dat iets schept dingen in ons leven en ligt onder het denken en voelen. Het geeft impulsen aan het denken en het voelen.

Dit iets is uiteindelijk door zijn werkzaamheid meer bepalend voor onze geestelijke groei dan wat we leren van ons handelen.

Het is goed deze twee aspecten van het leven te onderscheiden, anders blijven we alleen gericht op het leven om ons heen.

Het gaat om het besef dat een mens een veel groter fenomeen is dan we van buitenaf waarnemen. Aandacht voor het Verborgene verlegt de horizon van ons leven.

Achter die horizon liggen: harmonie, schoonheid, liefde en vrede. Niet zo maar een beetje, maar onbegrensd.

Het zijn die aspecten uit het "iets" die alles beïnvloeden.

De mens gaat niet vooruit door zich aan het bekende vast te houden. Dit geldt ook voor het christendom zoals we het al eeuwen kennen. Laat daarom los wat niet langer zinvol voor je is.

Jezus heeft indertijd grenzen verlegd, hij gaf het voorbeeld.

Het is de bedoeling dat wij ook grenzen verleggen, op basis van innerlijk inzicht, om ons zelf op die manier te bevrijden.

Gooi daarom overboord wat voor jou niet langer bruikbaar is, wat jou begrenst.

Zorg dat je innerlijk helder wordt, dan onderscheid je het onbruikbare van het bruikbare en komt er ruimte voor iets nieuws.

Ontwikkel daartoe je bewustzijn, daaruit volgt de gewenste helderheid.

Bewustzijnsontwikkeling vindt plaats door te verstillen.

Een verstilde geest is in staat contact te leggen met de eigen bron.

Dat wat ik hier "iets" genoemd heb.

Zoek een methode die goed bij jou past om contact te leggen met dit "iets". Daarmee neemt je onderscheidingsvermogen en je inzicht toe. Het gevolg is dat je steeds zuiverder weet wat wel en niet goed is voor je.

Elke groei die je op dit vlak doormaakt is gunstig voor jezelf en voor het geheel. We zijn immers allemaal met elkaar verbonden als lid van de familie der mensheid. En we kunnen niet ontkennen in deze tijd dat er wereldwijd inzicht nodig is.

Theo Mensink